

HOTEL BELLEVUE DES ALPES

Topervaring

Wifi is er slechts een paar uur per dag en de hotelkamers hebben in plaats van tv een schitterend panoramauitzicht op de hoogste bergpieken van Europa. Wie van rust houdt, dompelt zich onder in de serene stilte van Grand Hotel Bellevue des Alpes, een historisch familiehotel in de schaduw van de Jungfrau.

TEKST EN FOTOGRAFIE KAT DE BAERDEMAEKER EN IVO VANHAMME

Ooit was het hotel alleen te voet bereikbaar, of op de rug van een muilezel

sneeuwvlakte en een van 's werelds mooiste bergpanorama's. Dat moet ook Christian Seiler hebben gevoeld toen hij in 1840 samen met broer Adolf besloot eropuit te trekken richting Zur Gemse, een schuilhut met faciliteiten waar tijdens de zomermaanden aan avonturiers en hun berggidsen kost en onderdak werd verschaft. Zur Gemse werd al snel herdoopt tot Bellevue, een verwijzing naar het verbluffende uitzicht op de Jungfrau, de Eiger en de Mönch. Drie kolossale bergen die bijzonder geliefd waren bij de sportieve Britse upper class voor wie het beklimmen van de bergtoppen als de ultieme uitdaging gold. Dat het Bellevue, zo'n duizend meter boven het eindstation, aanvankelijk slechts bereikbaar was te voet of op de rug van een muilezel was juist onderdeel van de uitdaging. Het weerhield hen er bepaald niet van om de zomers, samen met hun families, hier door te brengen.

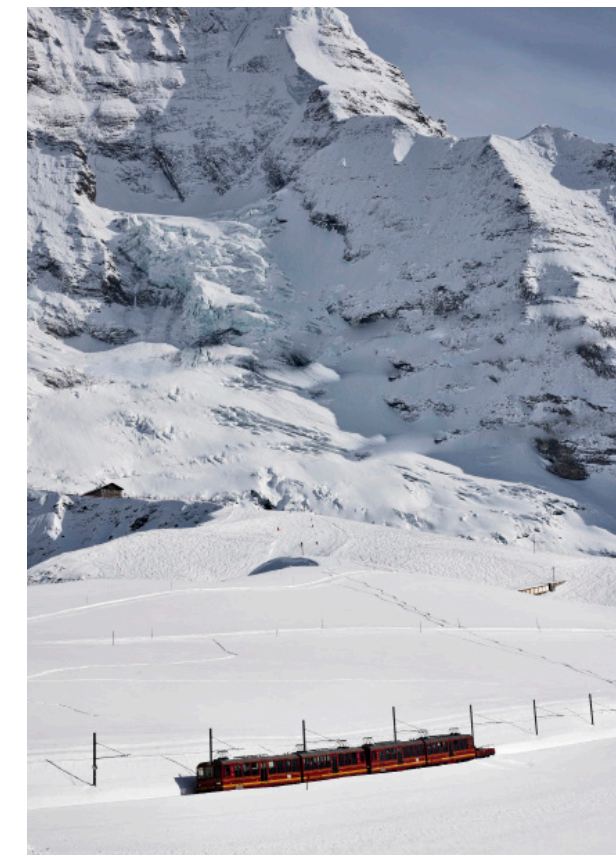
Het begon met een kabelbaan

Met de aanleg van de Wengernalp Railway in 1892, een bergspoor van Lauterbrunnen over Scheidegg tot Grindelwald, kwam een einde aan die uitdaging. De bereikbaarheid en het succes van het Bellevue zette de lokale coöperatie aan om er een tweede hotel te bouwen: Hotel des Alpes. Maar al snel bleek dat kaasmaken hen beter af ging dan een hotel runnen en werd het pand aan Bellevue verkocht. Zodoende werd Hotel Bellevue des Alpes een feit. De aanleg van de eerste kabelbaan in 1908, gevolgd door de bouw van de Jungfrauabahn, het hoogste treinspoor in Europa dwars door de Eiger tot aan de Jungfraujoch en een hoogstandje van ingenieursvernuft, werkte als een magneet. Scheidegg werd het basiskamp voor alles wat met de bergsport te maken had. Van overal ter wereld kwamen topsporters afgezakt. Tot de Japanse alpineclub toe voor wie de charismatische berg nog steeds als het mekka van het hooggebergte wordt beschouwd.

Favoriet bij de Britse upper class

Door Emma von Almen, dochter van Adolf en overgroottante van Andreas von Almen, werden kosten noch moeite gespaard om het de gasten zo comfortabel mogelijk te maken. Centrale verwarming deed zijn intrede, geëmailleerde badkuipen met vernikkelde kranen werden aangevoerd en in de salon met fraaie lambrisering en Oosterse vloerkleden voelden Britten zich even thuis als in hun vertrouwde clubs back home. In de winter van 1925/26 bleven de deuren van het Bellevue des Alpes voor het eerst geopend. Van toen af aan werd ook het wintersporttoerisme een feit. >

Mijn auto laat ik achter bij het station van Grindelwald, en ik hijs mijn zware koffers het nostalgisch ogende treinstel in. Een schril en hoog fluitsignaal van een in keurig uniform uitgedoste treinconducteur echoot door het dal. Enige tellen later zet de bergtrein zich in beweging en knarst het de bergflank op naar Kleine Scheidegg, een gehucht op zo'n 2.070 meter hoogte dat, tot de komst van de eerste toeristen en het ontstaan van het alpinisme, tijdens de zomermaanden voorbehouden was aan herders en koeien en de rest van het jaar onder een dik pak sneeuw bedolven lag. Een zinding overvalt me wanneer het treintje zijn eindhalte bereikt. Ik word omringd door een immense

> De klok gaat een eeuw terug

De trein is op zijn eindpunt gearriveerd. Aan de overzijde van het perron doemt het imposante bruinhouten gebouw met olijfkleurige luiken op als een bastion van stijl en elegantie. De houten draaideur met onberispelijk gepoetst koperen beslag laat het rumoer van skiërs en treinreizigers buiten. Binnen wordt de klok resoluut een eeuw teruggedraaid. Een haardvuur verspreidt zijn warme gloed over het houten, met dik fluweel beklede meubilair. Tegen de wand boven de sleutelkast tikt een antieke pendule. Een brede, krakende trap leidt naar de kamers. Een kamermeisje verdwijnt geruisloos in de schaduw van de lange gang, behangen met nostalgische foto's uit de gloriejaren. Achter crèmekleurig gelakte deuren met sierlijke belettering schuilen nostalgisch ingerichte kamers in fin de siècle-stijl voorzien van gietijzeren badkuipen, vernikkelde kranen en wanden met herderstaferelen op gespannen toile de jouy.

De vijfde generatie aan het roer

Niet alleen het meubilair is oorspronkelijk, ook de lampen en accessoires zijn origineel en werden met zorg gerestaureerd. "Iets weggooien in de bergen is duur, dus het afgedankte meubilair verhuisde naar zolder en bleef zo bewaard", vertelt Andreas von Almen, architect van beroep en de vijfde generatie Von Almens. Zo'n twintig jaar terug kocht hij het hotel van zijn tante. Samen met zijn vrouw Silvia, een klassiek geschoolde fluitiste, legde hij zich toe op de restauratie. "We wisten niet goed waar we aan begonnen, maar zagen het als een soort familiale plicht", vertelt Andrea. "De eerste jaren runden we het hotel zoals het was. Er was wel altijd ergens een emmer nodig om een waterlek op te vangen. Gaandeweg restaureerden en vernieuwden we waar nodig en haalden het oude, oerdegelijke meubilair van zolder en lieten dat opknappen."

Hier geen après-ski, wel rust

Gaandeweg kreeg het historische hotel de sfeer terug van een grand hotel met zijn Brits geïnspireerde glamour uit de gloriejaren, zonder dat het oubollig oogt. Het restaurant, ondergebracht in de gaanderij, met plafondhoge houten lambrisering, lijkt zo uit het decor van een filmset gegrepen. Tafellampen met karmijnrode kapjes, gesteven tafellinnen, glimmend zilverwerk en porselein in Victoriaanse stijl stralen klasse uit om de meest illustere gasten te behagen. Ook op het bord waakt Andreas over de traditie en worden de sappige roast beef, pommes duchesse of zalm in papillotte volgens de culinaire regels van de beroemde chef-kok Escoffier bereid.

Hoewel het hotel omgeven is door skipistes is het beslist geen plek voor een stevige après-ski. Met zijn geïsoleerde ligging mikt het op rust. Het is een uitgelezen omgeving om te genieten van het

Iets wegdoen in de bergen is duur, zo bleef het originele meubilair bewaard op zolder

grandioze landschap, van de zuivere berglucht en van de onwezenlijke eenzaamheid. Enkel 's middags is het er druk. Bij zonnig weer wordt er gedrongen om een plekje op het terras. Als de avond valt en de skiërs en dagjesmensen zijn afgedaald keert de rust terug en ademt het hotel de sfeer uit van weleer. Terwijl de nacht valt en de contouren van de Eiger zich in het maanlicht aftekenen tegen het nachtblauw van de hemel, nestel ik me in een clubzetel in de bar met een Schotse single malt achter een spelletje schaak, begeleid door zachte jazz. "Hello Mister Bond! How was your day?"

Reiswijzer

Naar Hotel Bellevue des Alpes

Hotel Bellevue des Alpes werd in 2011 bekroond als best bewaarde historische hotel van Zwitserland. Eigenaren Andreas en Silvia von Almen waken over de sereniteit en de rust. Wifi wordt er beperkt tot enkele uren per dag. Het hotel bezit 56 kamers, verdeeld over de twee gebouwen, verbonden met een gaanderij. De kamers hebben geen televisie maar wel een grandioos bergzicht. Buiten de bar is er geen muziek. www.scheidegg-hotels.ch

Wandelen

Kleine Scheidegg maakt deel uit van de Jungfrau Regio, een hooggebergte in centraal Zwitserland. De omgeving is een paradijs voor wandelaars. Een Wanderpass leidt je langs 500 km aan bewegwijzerde wandelpaden, waarvan ook een groot deel in de winter kan worden bewandeld, al dan niet met sneeuwkrakten of langlaufski's. Het hotel ligt aan de voet van een groot skigebied met meer dan 100 km aan pistes.

Hoogste trein van Europa

Een rit met de hoogste tandradtrein van de Zwitserse Alpen naar de Jungfrauoch, het hoogste treinstation van Europa op 3.454 m hoogte, is populair bij (veelal Aziatische) toeristen. Vanuit het station heb je een fenomenaal zicht op een van Europa's grootste gletsjers. De wind kan er aardig tekeergaan. Er werden recordsnelheden van 267,5 km/u gemeten. De gemiddelde jaartemperatuur bedraagt er -7,9 °C. www.jungfrau-region.ch Met het station aan de overzijde zijn uitstapjes voor niet-skiërs ook mogelijk. Bijvoorbeeld een daguitstap naar het gezellige autovrije dorp Wengen. Van daaruit bereik je te voet of met een skilift de Männlichen, een bergspits met een fenomenaal uitzicht over de vallei. www.wengen.ch

In het James Bond-restaurant

Voor liefhebbers van oude Bond-films is een lunch op de top van de Schilthorn met zijn draaiende restaurant Piz Gloria beslist een déjà vu. Het panoramarestaurant werd gebouwd en ingewijd door James Bond voor de film 'On Her Majesty's Secret Service' in 1969.

Zo komt u er

De dichtstbijzijnde luchthaven is Zürich op zo'n 195 km. Kleine Scheidegg is via Interlaken en Grindelwald bereikbaar met de trein. www.swisstravelsystem.com

Wie met de auto komt, kan deze parkeren voor het station van Grindelwald en de trein nemen naar Kleine Scheidegg. www.sbb.ch

